

เทคนิคการเขียนเอกสาร-ตำรา
เพื่อขอตำแหน่งทางวิชาการ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ปฏิพันธ์ อุทยานุกุล

โปรแกรมวิชาภาษาและวัฒนธรรมไทย

คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย

ตำแหน่งทางวิชาการแบ่งออกเป็น 5 ระดับ

อาจารย์

ผู้ช่วยศาสตราจารย์

รองศาสตราจารย์

ศาสตราจารย์ (10)

ศาสตราจารย์ (11)

เหตุใดถึงต้องทำตำแหน่งทางวิชาการ

- เพื่อเงินประจำตำแหน่ง
- เพื่อสร้างความเจริญก้าวหน้าทางวิชาการให้แก่มหาวิทยาลัย
- เพื่อเป็นแบบอย่างแก่เพื่อนร่วมงาน
- เพื่อเป็นที่เชิดหน้าชูตาของบรรดาศิษย์ทั้งหลาย
- เพื่อสร้างศรัทธาให้แก่คนในชุมชนและสังคม

ฯลฯ

จะทำผลงานวิชาการต้องเตรียมอะไรบ้าง

- เตรียมตัว
  - จัดสรรเวลา เข้า/กลางวัน/เย็น/กลางคืน
  - ปล่อยวางสิ่งที่ไม่จำเป็น /ภาระงาน/หน้าที่การงาน/การสังคมต่าง ๆ
  - ทำความเข้าใจกับคนในครอบครัว
  - หาสถานที่ที่สงบและพร้อมสำหรับการทำงานตามลำพัง
  - สะสมเอกสาร หนังสือ ตำราที่เกี่ยวข้องและเป็นประโยชน์
  - หาบุคคลที่เป็นแรงบันดาลใจ
  - หาบุคคลที่จะช่วยอ่านผลงานก่อนส่งประเมิน
  - หากได้รับโอกาสให้แก้ไข ต้องพร้อมที่จะกระทำในทันที
  - ควรเก็บไฟล์งานไว้หลาย ๆ ที่

จะทำผลงานวิชาการต้องเตรียมอะไรบ้าง

- เตรียมใจ
  - สร้างกำลังใจ
  - ไม่ต้องกลัว
  - อดทนต่อการได้รับแรงกดดันทั้งจากภายในและภายนอก
    - ภายใน ความขี้เกียจ ผัดวันประกันพรุ่ง ไม่มีวินัย ฯลฯ
    - ภายนอก คนในครอบครัว ผู้บังคับบัญชา เพื่อนร่วมงาน ฯลฯ
  - ยอมรับกับสถานการณ์ที่จะเกิดขึ้นข้างหน้าทั้งเชิงบวกและลบ
  - สร้างกุศล-ทำบุญให้มาก ๆ
  - รอคอยอย่างมีสติ

ทำอย่างไรถึงจะประสบความสำเร็จ ในการขอตำแหน่งทางวิชาการ

เทคนิคในการเตรียมผลงานเพื่อใช้ขอกำหนดตำแหน่งทางวิชาการ

- ตั้งใจจริง มุ่งมั่น ขยัน อดทน (ทนอด)
- ไม่มีอะไรที่มนุษย์ทำไม่ได้-ถ้าพยายาม
- ถ้าคนอื่นทำได้ เราก็ต้องทำได้
- การจะทำอะไรให้สำเร็จได้จะต้องลงทุน (ลงทุน-ลงแรง)
- หากตั้งใจจริง ทำดี ทำด้วยความละเอียด รอบคอบ
- จะได้ผลกำไรตอบแทน คือ ความสำเร็จ
เช่น ได้เงินรางวัลและได้เงินประจำตำแหน่งเพิ่มเติม

จำนวนผู้ทรงคุณวุฒิที่ประเมินผลงาน

- วิธีปกติ
- ประธาน 1 คน
- ผู้ทรงคุณวุฒิ 3 คน **ต้องผ่าน 2 ใน 3**

- วิธีพิเศษ
- ประธาน 1 คน
- ผู้ทรงคุณวุฒิ 5 คน **ต้องผ่าน 4 ใน 5**

การแก้ไขผลงาน

- ผลงานวิจัย หรือบทความทางวิชาการที่ตีพิมพ์แล้ว หากไม่ผ่านการพิจารณาไม่สามารถนำมาแก้ไขได้
- หนังสือและตำราให้นำมาแก้ไขข้อบกพร่องใหม่ได้
- การนับเวลา

ให้นำวันที่ส่งผลงานที่แก้ไขเรียบร้อยแล้ว ส่ง 2556
แต่ตั้ง 2558 ย้อนหลัง 2 ปี

เอกสารประกอบการสอน

- เป็นผลงานทางวิชาการที่ใช้ประกอบการสอน วิชาใดวิชาหนึ่งในหลักสูตรของสถาบัน อุดมศึกษา ที่สะท้อนให้เห็นถึงเนื้อหาวิชา และ วิธีการสอนอย่างเป็นระบบ จัดเป็นเครื่องมือที่ สำคัญของผู้สอนในการใช้ประกอบการสอน

(ประกาศ กพอ. พ.ศ. 2550)

ความหมายของตำรา

- ตำรา

เป็นผลงานเขียนทางวิชาการที่เรียบเรียงขึ้นอย่าง
เป็นระบบ ครอบคลุมเนื้อหาสาระของทั้งวิชา หรือ
ส่วนหนึ่งของวิชาที่สะท้อนให้เห็นถึงความสามารถ
ในการถ่ายทอดวิชาในระดับอุดมศึกษาในการเรียน
การสอนในหลักสูตรระดับอุดมศึกษา

ผลงานทางวิชาการที่เป็น **“ตำรา”** นี้ อาจ
ได้รับการพัฒนาขึ้นมาจาก**เอกสารคำสอน**
จนถึงระดับที่มี**ความสมบูรณ์ที่สุด** ซึ่ง
ผู้อ่านอาจเป็นบุคคลอื่นที่มีไข้อยู่เรียนในวิชา
นั้น แต่สามารถอ่านและทำความเข้าใจใน
สาระของตำรานั้นด้วยตนเองได้ โดยไม่
ต้องเข้าศึกษาในวิชานั้น

รูปแบบของตำรา

เป็นรูปเล่มที่ประกอบด้วยคำนำ สารบัญ เนื้อ
เรื่อง การอธิบายหรือการวิเคราะห์ การสรุป การ
อ้างอิง และบรรณานุกรม ทั้งนี้ อาจมีการอ้างอิง
แหล่งข้อมูลที่ทันสมัย และครบถ้วนสมบูรณ์

การอธิบายสาระสำคัญมีความชัดเจน โดยอาจ
ใช้ข้อมูล แผนภาพ ตัวอย่าง หรือกรณีศึกษาประกอบ
จนผู้อ่านสามารถทำความเข้าใจในสาระสำคัญนั้นได้
โดยเบ็ดเสร็จ

การเผยแพร่ตำรา

1. ด้วยวิธีการพิมพ์โดยโรงพิมพ์ (printing house) หรือสำนักพิมพ์ (publishing house) หรือการถ่ายสำเนาเย็บเป็นรูปเล่ม หรือทำในรูปแบบอื่นๆ
2. โดยสื่ออิเล็กทรอนิกส์อื่นๆ เช่น การเผยแพร่ในรูปแบบของซีดีรอม ฯลฯ

การเผยแพร่ตำรา (ต่อ)

- การเผยแพร่ต้องเป็นไปอย่างกว้างขวางมากกว่าการใช้ในการเรียนการสอนวิชาต่างๆ ในหลักสูตรเท่านั้น
- จำนวนพิมพ์เป็นดัชนีหนึ่งที่สามารถแสดงการเผยแพร่ได้อย่างกว้างขวาง
- อาจใช้ดัชนีอื่นวัดความกว้างขวางในการเผยแพร่ได้เช่นกัน
- ต้องได้รับการตรวจสอบและรับรองการเผยแพร่จากคณะกรรมการของสถาบันอุดมศึกษา คณะ และ/หรือสถาบันทางวิชาการที่เกี่ยวข้องกับสาขาวิชานั้นๆ
- ต้องใช้ในการเรียนการสอนมาแล้วไม่น้อยกว่าหนึ่งภาคการศึกษา

ผลการพิจารณา “ตำรา”

เมื่อได้มีการพิจารณาประเมินคุณภาพของ “ตำรา” ไปแล้ว หากมีการนำ “ตำรา” นั้นไปแก้ไขปรับปรุง หรือเพิ่มเติมเนื้อหาในตำรา เพื่อ นำมาเสนอขอกำหนดตำแหน่งทางวิชาการ และให้มีการประเมินคุณภาพ “ตำรา” นั้นอีกครั้ง หนึ่งอาจกระทำได้ แต่จะต้องทำการเผยแพร่ “ตำรา” นั้นใหม่อีกครั้งหนึ่ง

ตำราหรือหนังสือที่ดี

- มีเนื้อหาตรงตามชื่อของตำราหรือหนังสือ (บางคนตกตั้งแต่ชื่อเรื่อง)
- มีเนื้อหาถูกต้องและครบถ้วนตามหลักวิชาการ
- ใช้ภาษาที่อ่านเข้าใจง่ายและใช้ภาษาไทยให้มากที่สุด
- ทุกคนสามารถอ่านเข้าใจและได้ความหมายเดียวกัน
- หลีกเลี่ยงการใช้คำหรือภาษาที่เป็นศัพท์วิชาการมากเกินไป
- ใช้คำศัพท์วิทยาศาสตร์ตามราชบัณฑิตฯ

การยื่นขอตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์

- มีเอกสารประกอบการสอน
- ผ่านการประเมินการสอน
- ผ่านการประเมินเอกสารประกอบการสอน
- มีบทความวิจัยที่เป็นผู้วิจัยหลัก
- มีบทความทางวิชาการ หรือหนังสือ

(ไม่แนะนำให้เขียนตำรา)

จะเริ่มต้นทำผลงานอย่างไร?

- อาจารย์รับผิดชอบสอนวิชาใดในหลักสูตร
- อาจารย์ต้องขยัน อ่านหนังสือ ตำรา และวารสารต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับวิชาที่ตนเองสอน เพื่อนำมาใช้เตรียมเป็น

เอกสารประกอบการสอน

- เตรียมให้มีหัวข้อครบถ้วนทั้งรายวิชา หรือส่วนของรายวิชาที่รับผิดชอบสอน
- เป็นคู่มือของอาจารย์ผู้สอนใช้ประกอบการสอน

เอกสารประกอบการสอน

- เมื่อทำสำเร็จครบถ้วน นั่นคือ เอกสารประกอบการสอน เป็นผลงานเพื่อใช้ยื่นขอประเมินการสอนได้
- การประเมินการสอน จะกระทำระดับคณะ หรือสำนัก แต่ต้องประเมินจริงๆ
- เอกสารทุกอย่างจะต้องถูกส่งไปตรวจสอบอีกครั้งที่สกอ. เมื่อผ่านสภามหาวิทยาลัยแล้ว
- บางครั้งผู้ทรงคุณวุฒิอาจขอดูเอกสารประกอบการสอน

ขั้นตอนการผลิตผลงานทางวิชาการ

- ต้องสะสม Textbook / Review / บทความวิจัย ที่เกี่ยวข้องกับ
กับวิชาหรือหัวข้อที่รับผิดชอบสอนให้มากที่สุด
- รวบรวมข้อมูลรายละเอียดที่เกี่ยวข้องกับหัวข้อที่
รับผิดชอบสอน
- เป็นนักสะสมข้อมูล

ขั้นตอนการผลิตผลงานทางวิชาการ (ต่อ)

- รวบรวมเนื้อหาจากเอกสารหลักก่อน (หาเอกสารที่ตรงกับเรามาให้ได้มากที่สุดเพื่อดูสารบัญและใช้เป็นโครงในการเขียน)
- เพิ่มเติมรายละเอียดจากเอกสารเล่มอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง และจากวารสารใหม่ๆ เพื่อให้ทันสมัย
- อ่านและแก้ไขสิ่งที่ยังไม่ถูกต้องและไม่สมบูรณ์ เช่น พิมพ์ผิดพลาด ตกหล่น
- ต้องอ่านทบทวนหลายๆ ครั้ง หากคนช่วยอ่าน
- ผลงานเขียนที่อาจารย์ที่จะใช้ขอตำแหน่งทางวิชาการ
ไม่ควรให้นักศึกษาช่วยทำ

ขั้นตอนการผลิตผลงานทางวิชาการ (ต่อ)

- การนำรูปหรือตารางมาจากตำราเล่มอื่นต้องอ้างอิงแหล่งที่มาทุกครั้ง
- หากถ่ายภาพเองได้จะดีมาก (ที่มา : ถ่ายภาพโดยผู้เขียน)
- ใช้เอกสารอ้างอิงที่ทันสมัยที่สุด นอกจากเรื่องประวัติการค้นพบ ควรให้เกียรติผู้ค้นพบ
- ไม่ลอกผลงานจากตำราภาษาไทยของผู้อื่น

ตัวอย่างการกำหนดเนื้อหาในเอกสาร-ตำรา

กำหนดจากคำอธิบายรายวิชา

การศึกษาวรรณกรรมปัจจุบันทั้งประเภทสารคดี และบันเทิงคดี
ศึกษากลวิธีในการแต่ง การดำเนินเรื่อง ลำนวนภาษา แนวความคิดและ
แก่นของเรื่อง รวมไปถึงท่วงทำนองการเขียน เพื่อให้เห็นวิวัฒนาการใน
สังคมและมองเห็นแนวโน้มของวรรณกรรมไทย รวมไปถึงการฝึกวิจารณ์
วรรณกรรมปัจจุบันประเภทต่าง ๆ

- การศึกษาวรรณกรรมปัจจุบันทั้งประเภทสารคดี และบันเทิงคดี
- ศึกษากลวิธีในการแต่ง การดำเนินเรื่อง สำนวนภาษา แนวความคิดและแก่นของเรื่อง รวมไปถึงท่วงทำนองการเขียน
- เพื่อให้เห็นวิวัฒนาการในสังคมและมองเห็นแนวโน้มของวรรณกรรมไทย
- การศึกษาวรรณกรรมปัจจุบันประเภทต่าง ๆ

เทคนิคการเขียนเอกสาร-ตำรา

- การเขียนคำนำ
- การเขียนสารบัญ
- การเขียนเนื้อหาในแต่ละบท
- การเกริ่นนำ
- การกล่าวนำว่ามีเนื้อหาอะไรบ้าง
- การเขียนอ้างอิงเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง (บทที่ 2)
- การเขียนบรรณานุกรม

(เอกสารประกอบแยกเล่ม)

การเขียนคำนำ

ตำรา “วรรณกรรมปัจจุบัน” เล่มนี้ เรียบเรียงขึ้นเพื่อใช้สำหรับประกอบการเรียนการสอน
ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี วิชาเอกภาษาไทย ทั้งหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิตและหลักสูตร
ครุศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย ภายใต้กรอบเนื้อหาที่เน้นหนักไปที่การศึกษา
วรรณกรรมปัจจุบันทั้งประเภทสารคดี และบันเทิงคดี ศึกษากลวิธีในการแต่ง การดำเนินเรื่อง

ข้อคิดเห็น[CE1]: บอกวัตถุประสงค์ของ
การผลิตตำราเล่มนี้

แทรกคำอธิบายรายวิชา

ครุศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย ภายใต้กรอบเนื้อหาที่เน้นหนักไปที่การศึกษา
วรรณกรรมปัจจุบันทั้งประเภทสารคดี และบันเทิงคดี ศึกษากลวิธีในการแต่ง การดำเนินเรื่อง
สำนวนภาษา แนวความคิดและแก่นของเรื่อง รวมไปถึงท่วงทำนองการเขียน เพื่อให้เห็น
วิวัฒนาการในสังคมและมองเห็นแนวโน้มของวรรณกรรมไทย รวมไปถึงการตีวิจารณ์
วรรณกรรมปัจจุบันประเภทต่าง ๆ ผู้เรียบเรียงได้ค้นคว้าข้อมูลจากเอกสาร ตำรา หนังสือและตัว
บทต่าง ๆ จากนั้นจึงได้จัดแบ่งเนื้อหาออกเป็น 6 บท ประกอบด้วย ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับ

ข้อสังเกต[CE1]: บอกรัตนประสงค์ของ
การผลิตตำราเล่มนี้

ข้อสังเกต[CE2]: แทรกคำอธิบายรายวิชา
ด้วย

กล่าวถึงเนื้อหาของตำรา

บทต่าง ๆ จากนั้นจึงได้จัดแบ่งเนื้อหาออกเป็น 6 บท ประกอบด้วย ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับ
วรรณกรรมปัจจุบัน, วรรณกรรมปัจจุบันประเภทเรื่องสั้น, วรรณกรรมปัจจุบันประเภทนวนิยาย,
วรรณกรรมปัจจุบันประเภทสารคดี, วรรณกรรมปัจจุบันประเภทบทร้อยกรอง, และแนวทาง
การศึกษาวิเคราะห์และวิจารณ์วรรณกรรมปัจจุบัน

ในส่วนภาคผนวกนั้น ผู้เรียบเรียงยังได้เพิ่มเติมองค์ความรู้เกี่ยวกับวรรณกรรมที่เห็นว่าควร

ด้วย

ข้อคิดเห็น[CE3]: กล่าวถึงเนื้อหาของตำรา
ว่ามีเนื้อหาอะไรบ้าง

รายละเอียดในภาคผนวก

ในส่วนภาคผนวกนั้น ผู้เรียบเรียงยังได้เพิ่มเติมองค์ความรู้เกี่ยวกับวรรณกรรมที่เห็นว่าควรแก่การศึกษาไว้อีก 5 หัวข้อ คือ รางวัลทางวรรณกรรมที่สำคัญของไทยในปัจจุบัน, ปาฐกถาช่างวรรณกรรมในหัวข้อ จาก “วรรณกรรมเพื่อชีวิต” สู่อ “ชีวิตในวรรณกรรม”, บทความว่าด้วยเรื่อง “วรรณกรรมวิจารณ์”, บทความว่าด้วยเรื่อง “เส้นทางวรรณกรรมเพื่อชีวิต”, และรายชื่อนักเขียนและนามปากกานักเขียนไทย

นอกจากนั้นแล้ว ผู้เรียบเรียงยังมีความเห็นว่า ตำราเล่มนี้สามารถนำไปศึกษาและใช้อ่าน

ว่ามีเนื้อหาอะไรบ้าง

ข้อคิดเห็น[CE4]: เนื้อหาในภาคผนวก - จะระบุหรือไม่ก็ได้

ระบุนำไปใช้กับรายวิชาอื่น ๆ

นอกจากนั้นแล้ว ผู้เรียบเรียงยังมีความเห็นว่า ตำราเล่มนี้สามารถนำไปศึกษาและใช้อ่านประกอบการเรียนรายวิชาวรรณกรรมวิจารณ์, รายวิชาวรรณกรรมเอกของไทย, รายวิชาลีลาภาษาในวรรณกรรมไทยและรายวิชาวรรณกรรมสังคมและการเมือง ได้อีกด้วย

ผู้เรียบเรียงหวังเป็นอย่างยิ่งว่าตำรา “วรรณกรรมปัจจุบัน” จะสามารถอำนวยประโยชน์ให้แก่ผู้ที่ตั้งใจศึกษาและฝึกฝนได้เป็นอย่างดี

ระบุหรือไม่ก็ได้

ข้อคิดเห็น[CE5]: ควรบอกด้วยว่าตำราเล่มนี้สามารถใช้ประกอบกับรายวิชาใดได้บ้าง เพื่อให้เห็นว่าตำราเล่มนี้มีประโยชน์ใช้สอยหลายด้าน

การเขียนสารบัญ

สารบัญตาราง.....	จ
บทที่ 1 ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับวรรณกรรมปัจจุบัน.....	1
ความหมายของวรรณกรรม.....	1
ความหมายของวรรณกรรมปัจจุบัน.....	2
วิวัฒนาการของวรรณกรรมปัจจุบัน.....	7
เนื้อหาของวรรณกรรมปัจจุบัน.....	16
เนื้อหาที่มีลักษณะนำหน้า	17
เนื้อหาเพื่อชีวิต.....	19
เนื้อหาหัวลือ.....	27
เนื้อหาเกี่ยวกับเรื่องการเมือง.....	32
ประเภทของวรรณกรรมปัจจุบัน.....	35
บทสรุป.....	38
กิจกรรมท้ายบท.....	40

ข้อคิดเห็น[CE7]: มีชื่อบท

ข้อคิดเห็น[CE8]: รายละเอียดปลีกย่อยในบทนั้น ๆ

ข้อคิดเห็น[CE9]: ต้องมี

ถ้ามีตาราง/แผนภาพ ต้องใส่สารบัญด้วย

สารบัญตาราง

หน้า

ตารางที่ 1	เปรียบเทียบวรรณกรรมแบบเดิมและวรรณกรรมปัจจุบัน.....	6
ตารางที่ 2	รายละเอียดของหนังสือและวารสารยุคเริ่มแรก พ.ศ. 2443-2471.....	9
ตารางที่ 3	เนื้อหาของวรรณกรรมปัจจุบัน.....	33
ตารางที่ 4	เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างร้อยกรองแบบเก่ากับร้อยกรองสมัยปัจจุบัน.....	152

ข้อคิดเห็น[CE11]: หากมีภาพ ตาราง แผนภูมิหรือกราฟ ต้องใส่ในสารบัญด้วย

การเกริ่นนำก่อนเข้าเนื้อหา

วรรณกรรมคือผลผลิตเชิงสร้างสรรค์ทางภาษาอันเป็นปรากฏการณ์ของสังคม วรรณกรรมเกิดความคู่กับมนุษย์มาตั้งแต่สมัยโบราณกาล เป็นมรดกที่สืบทอดต่อกันมาหลายยุคสมัย วรรณกรรมของสังคมใดก็จะเป็นมรดกของสังคมนั้น และในองค์กรวม วรรณกรรมก็เป็นมรดกของสังคมโลกด้วย วรรณกรรมอาจแบ่งกว้าง ๆ คือวรรณกรรมมุขปาฐะและวรรณกรรมลายลักษณ์อักษร วรรณกรรมมุขปาฐะเป็นเรื่องราวที่ถ่ายทอดกันมาโดยวิธีการเล่าด้วยคำพูด ต่อเมื่อมนุษย์คิดภาษาเขียนขึ้นมาได้แล้ว ก็ใช้ภาษาเขียนนั้นบันทึกวรรณกรรมไว้ และเรียกว่าวรรณกรรมลายลักษณ์อักษร วรรณกรรมทั้งสองประเภทล้วนแล้วแต่มีหน้าที่ในการบันทึกและบอกเล่าเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นกับวิถีชีวิต ขนบธรรมเนียมประเพณี ภูมิปัญญา สภาพแวดล้อมของสังคมและวัฒนธรรม ตลอดจนความเป็นอยู่ของผู้คนในยุคสมัยนั้น ๆ

ในบทที่ว่าด้วยความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับวรรณกรรมปัจจุบันนี้ ผู้เรียบเรียงจะกล่าวถึงความหมายของคำว่า “วรรณกรรม” เป็นสิ่งแรก เพื่อเป็นการปูพื้นฐานความรู้ความเข้าใจของผู้อ่านเป็นเบื้องต้น ต่อจากนั้นจึงกล่าวถึงคำจำกัดความของคำว่าวรรณกรรมปัจจุบัน ต่อด้วยวิวัฒนาการของวรรณกรรมปัจจุบัน ประเภทของวรรณกรรมปัจจุบันและเนื้อหาของวรรณกรรมปัจจุบันตามลำดับดังนี้

ข้อคิดเห็น[CE1]: การเกริ่นนำก่อนเข้าสู่เนื้อหา มักจะกล่าวถึงสภาพการณ์โดยทั่วไป หรือประเด็นที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่กำลังจะกล่าวถึง

ข้อคิดเห็น[CE2]: ใช้พื้นที่ประมาณ 10 บรรทัดถึงครึ่งหน้ากระดาษ

ระบุเนื้อหาที่จะกล่าวถึงในบทนี้

ในบทที่ว่าด้วยความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับวรรณกรรมปัจจุบันนี้ ผู้เรียบเรียงจะกล่าวถึงความหมายของคำว่า “วรรณกรรม” เป็นสิ่งแรก เพื่อเป็นการปูพื้นฐานความรู้ความเข้าใจของผู้อ่านเป็นเบื้องต้น ต่อจากนั้นจึงกล่าวถึงคำจำกัดความของคำว่าวรรณกรรมปัจจุบัน ต่อด้วยวิวัฒนาการของวรรณกรรมปัจจุบัน ประเภทของวรรณกรรมปัจจุบันและเนื้อหาของวรรณกรรมปัจจุบันตามลำดับดังนี้

ความหมายของวรรณกรรม

เนื้อหา มักจะกล่าวถึงสภาพการณ์โดยทั่วไป หรือประเด็นที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่กำลังจะกล่าวถึง

ข้อคิดเห็น[CE2]: ใช้พื้นที่ประมาณ 10 บรรทัดถึงครึ่งหน้ากระดาษ

ข้อคิดเห็น[CE3]: กล่าวถึงเนื้อหาที่จะพูดถึงทั้งหมดในบทนี้ว่ามีประเด็นใดบ้าง

เทคนิคลีลาการเขียนเนื้อหา

ความหมายของวรรณกรรม

พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542 (2546 : 1054) ได้ให้คำนิยามของวรรณกรรมว่า หมายถึงงานหนังสือ,งานประพันธ์, บทประพันธ์, ทุกชนิด ทั้งที่เป็นร้อยแก้วและร้อยกรอง เช่น หนังสือ จุลสาร สิ่งเขียน สิ่งพิมพ์ ปาฐกถา เทศนา คำปราศรัย สุนทรพจน์และหมายรวมถึงโปรแกรม คอมพิวเตอร์ด้วย ส่วน กุหลาบ มัลลิกะมาส (2517 : 7) กล่าวว่า คำว่า “วรรณกรรม” มาจากการสร้างศัพท์ใหม่แทนคำว่า “Literature” โดยนำคำ “วรรณ” หรือ “บรรณ” ที่หมายถึง “ใบไม้” หรือ “หนังสือ” รวมกับ คำว่า “กรรม” ที่แปลว่า “การกระทำ” ดังนั้นวรรณกรรมจึงหมายถึงการกระทำที่เกี่ยวกับหนังสือ รวมไปถึงถึงสิ่งที่มนุษย์เขียนขึ้นทั้งหมด ไม่ว่าจะเป็นในรูปแบบใดหรือเพื่อความมุ่งหมายใด อาจจะเป็นใบปลิว หนังสือพิมพ์ นวนิยาย คำอธิบาย ฉลากยา ฯลฯ ก็ได้

นอกจากนั้นแล้วสมัย วิถีรุ่งโรจน์ (2542 : 2) ได้แสดงทรรศนะว่า วรรณกรรม (Literary work หรือ General Literature) หมายถึงงานเขียนทุกชนิดที่สามารถสื่อสารได้ ไม่ว่าจะสร้างขึ้นมาในรูปแบบใด ทั้งร้อยแก้วหรือร้อยกรอง บางชิ้นอาจแต่งดี มีวรรณศิลป์จนได้รับยกย่องว่าเป็นวรรณคดีได้ สอดคล้องกับ สิทธา พิณีภูวคลและคณะ (2515 : 35) ได้กล่าวว่า วรรณกรรม หมายถึงงานเขียนในรูปแบบทวินิพนธ์ ร้อยกรอง รวมไปถึงข้อเขียนทั้งหมดที่ใช้ภาษาร้อยแก้วทุกประเภท ได้แก่ บทความ สารคดี นวนิยาย เรื่องสั้น เรียงความ บทละคร บทภาพยนตร์ บทโทรทัศน์ ตลอดจนคอลัมน์ต่าง ๆ ในหนังสือพิมพ์

ถึงทั้งหมดในบทนี้มีประเด็นใดบ้าง

ข้อคิดเห็น[CE4]: ถ้าเนื้อหาที่อ้างอิงมีน้อย สามารถนำมาต่อกันได้โดยใช้คำเชื่อม

ข้อคิดเห็น[CE5]: “ส่วน” เป็นคำเชื่อม

ข้อคิดเห็น[CE6]: คนที่อ้างอิงคนที่ 2 แต่อยู่ในย่อหน้าเดียวกัน

ข้อคิดเห็น[CE7]: ใช้คำให้ผู้อ่านเห็นว่าเราสรุปหรือสังเคราะห์มาจากต้นฉบับ มิใช่คัดมาทั้งกะปิบ (ได้แสดงทรรศนะว่า)

การสรุป-การเกริ่นนำ

จากที่นักวิชาการได้กล่าวมาทั้งหมดนั้นสามารถสรุปได้ว่า วรรณกรรม หมายถึงข้อเขียนทุกประเภทที่มนุษย์ได้สร้างสรรค์ขึ้นมา มีทั้งที่เป็นร้อยแก้วและร้อยกรอง อาทิ นวนิยาย เรื่องสั้น บทกวี บทสารคดี ประกาศ บทกวีนิพนธ์ จดหมาย และครอบคลุมไปถึงงานเขียนประเภทพงศาวดาร จดหมายเหตุทางประวัติศาสตร์ ตลอดจนตัวบทกฎหมายต่าง ๆ ด้วย

ข้อคิดค้น[CE8]: สรุปเป็นความเห็นของผู้เขียนทุกครั้ง ทุกหัวข้อ

ความหมายของวรรณกรรมปัจจุบัน

คำว่า “วรรณกรรมปัจจุบัน” นั้นมีความแตกต่างกับคำว่า “วรรณกรรม” อย่างมีนัยสำคัญเนื่องจากมีเงื่อนไขของ “เวลา” และ “รูปแบบ” มาเป็นตัวกำหนด ซึ่งนักวิชาการได้ให้ความหมายของวรรณกรรมปัจจุบันไว้ดังนี้

ข้อคิดค้น[CE9]: เกริ่นก่อนเข้าเนื้อหา

กุหลาบ มัลลิกะมาส (2516 : 13) อธิบายว่าวรรณกรรมปัจจุบันคือวรรณกรรมที่มีลักษณะและกลวิธีการในการเขียนแตกต่างไปจากวรรณกรรมไทยแต่เดิม เนื่องจากได้รับอิทธิพลจากวรรณกรรมหรือแนวคิดของชาวตะวันตก มีขอบข่ายครอบคลุมถึงงานเขียนประเภทต่าง ๆ ที่สอดคล้องแนวคิดและปรัชญาลงไปในเรื่อง เช่น สารคดี นวนิยาย เรื่องสั้น บทร้อยกรอง บทละครและบทวิจารณ์ เป็นต้น นอกจากนี้กุหลาบ มัลลิกะมาส (2519 : 1) ยังได้อธิบายเพิ่มเติมอีกว่า “วรรณกรรมปัจจุบัน” มาจากคำว่า

ประเภทของวรรณกรรมปัจจุบัน

นับตั้งแต่อิทธิพลของวรรณกรรมตะวันตกได้เข้ามาแพร่หลายในประเทศไทยตั้งแต่สมัยรัชกาลที่ 5 ส่งผลให้งานวรรณกรรมเกิดการพัฒนาและเปลี่ยนแปลงไปจากเดิมหลายประการ โดยเฉพาะงานวรรณกรรมรูปแบบใหม่ๆ ได้เกิดขึ้นมามากมาย จึงได้มีความพยายามจัดประเภทของวรรณกรรมขึ้นโดยแบ่งตามลักษณะการเขียนวรรณกรรมนั้นๆ (ในประเด็นนี้) สมพร มั่นตะสูตร (2526 : 6) กล่าวถึงการแบ่งประเภทของวรรณกรรมตามลักษณะเนื้อเรื่องว่ามี 2 ประเภท คือ

1. วรรณกรรมบริสุทธิ์ (Pure Literature) หมายถึง วรรณกรรมที่แต่งขึ้นจากอารมณ์ สะเทือนใจต่างๆ ไม่มีจุดมุ่งหมายที่จะให้วรรณกรรมนั้น ทรงคุณค่าในทางใดเป็นพิเศษ แต่วรรณกรรมนั้นอาจจะล้ำค่า ในสายตาของนักอ่านรุ่นหลังๆ ก็เป็นได้ แต่มิได้เป็นเจตจำนงแท้จริงของผู้แต่ง ผู้แต่งเพียงแต่จะแต่งขึ้นตามความปรารถนาในอารมณ์ของตนเองเป็นสำคัญ

ข้อกีดกัน[CE40]: เกินน้ำ

ข้อกีดกัน[CE41]: ใช้คำเชื่อม

ประเภทของวรรณกรรมปัจจุบัน

นับตั้งแต่อิทธิพลของวรรณกรรมตะวันตกได้เข้ามาแพร่หลายในประเทศไทยตั้งแต่สมัยรัชกาลที่ 5 ส่งผลให้งานวรรณกรรมเกิดการพัฒนาและเปลี่ยนแปลงไปจากเดิมหลายประการ โดยเฉพาะงานวรรณกรรมรูปแบบใหม่ๆ ได้เกิดขึ้นมามากมาย จึงได้มีความพยายามจัดประเภทของวรรณกรรมขึ้น โดยแบ่งตามลักษณะการเขียนวรรณกรรมนั้นๆ

ในประเด็นนี้ สมพร มั่นตะสูตร (2526 : 6) กล่าวถึงการแบ่งประเภทของวรรณกรรมตามลักษณะเนื้อเรื่องว่ามี 2 ประเภท คือ

1. วรรณกรรมบริสุทธิ์ (Pure Literature) หมายถึง วรรณกรรมที่แต่งขึ้นจากอารมณ์สะท้อนใจต่าง ๆ ไม่มีจุดมุ่งหมายที่จะให้วรรณกรรมนั้น ทรงคุณค่าในทางใดเป็นพิเศษ แต่วรรณกรรมนั้นอาจจะล้ำค่า ในสายตาของนักอ่านรุ่นหลังๆ ก็เป็นได้ แต่มิได้เป็นเจตจำนงแท้จริงของผู้แต่ง ผู้แต่งเพียงแต่จะแต่งขึ้นตามความปรารถนาในอารมณ์ของตนเองเป็นสำคัญ

ข้อคิดเห็น[CE40]: เกินหน้า

ข้อคิดเห็น[CE41]: ใช้คำซ้ำ

การเรียบเรียงประโยคก่อนจะถึงชื่อผู้อ้างอิง

จากความหมายของวรรณกรรมปัจจุบันที่นักวิชาการกล่าวมาข้างต้นจะเห็นได้ว่า ก่อนที่จะมี “วรรณกรรมปัจจุบัน” นั้นได้มี “วรรณกรรมแบบเดิม” มาก่อน ผู้ศึกษาจึงต้องแยกแยะให้ได้ว่าขอบเขตของวรรณกรรมแบบไทยเดิมและวรรณกรรมปัจจุบันนั้นมีความแตกต่างกันอย่างไร ในประเด็นนี้สมพร มั่นตะสูตร (2525 : 19-20) ได้แสดงเปรียบเทียบให้เห็นความแตกต่างระหว่างวรรณกรรมแบบปัจจุบันกับวรรณกรรมแบบเดิมไว้ดังนี้คือ

ข้อคิดเห็น[CE10]: เรียงประโยคเชื่อมโยงก่อนจะถึงผู้ที่จะอ้างอิง

การอ้างเนื้อหาที่มีมากข้อ

5. เนื้อเรื่องซ้ำซาก มักมาจากเรื่องศาสนาชาดก เรื่องของเทพนิยาย พระผู้เป็นเจ้าของสัตว์ ประหลาด ยักษ์ เทวดา และเขียนอยู่ในแวดวงของชนชั้นสูงวรรณกรรมแบบเดิม
6. เน้นความเชื่อทางไสยศาสตร์ วิชาอาคมและ โชคชะตาเป็นสำคัญ
7. ฉาก ตัวละคร บรรยายกาศในเรื่องนิยมสมมติ ขึ้นในห้วงดงาม
8. นิยมร้อยกรองมากกว่าร้อยแก้วและมีความยาว มาก
9. การเขียนบทกวีนิยมใช้สัญลักษณ์ที่แนบ เนียน
10. เนื้อเรื่องมักจะนำมาจากชาดกและเลียนแบบเรื่องเก่า
11. การรับอิทธิพลของวรรณคดีต่างชาติไม่รับโดยตรงไปตรงมา แต่รับมาโดยดัดแปลงให้สอดคล้องกับสภาพความเป็นอยู่และวัฒนธรรมไทย
12. กลวิธีในการแต่งนิมเรื่องเล่าเรื่อยไปตาม ปฏิทิน ไม่นิยมความซ้ำซ้อน

วรรณกรรมปัจจุบัน

1. แนวคิดในการเขียนเป็นแบบสมจริงที่เรียกว่า สัจนิยมมากขึ้นกว่าเดิม มีความ

ข้อคิดค้น[CE11]: หากเนื้อหาใดที่มีจำนวนข้อมาก ให้สลับหัวข้อโดยอย่าให้ตรงกับต้นฉบับที่อ้างอิงมา และแต่ละหัวข้อต้องสรุป/สังเคราะห์ด้วย อย่าลอกมาทั้งหมดทุกตัวอักษร

การสรุปแนวคิดต่าง ๆ เป็นของผู้เรียงเรียง

จากความหมายและข้อสังเกตเกี่ยวกับวรรณกรรมปัจจุบันที่กล่าวมาข้างต้นสรุปได้ว่า วรรณกรรมปัจจุบันก็คือวรรณกรรมที่มีลักษณะแตกต่างไปจากวรรณกรรมดั้งเดิมหรือวรรณกรรมแนวจักร ๆ วงศ์ ๆ เนื่องจากผู้สร้างสรรค์วรรณกรรมได้รับเอาแนวคิด กลวิธีการนำเสนอและรูปแบบการเขียนจากชาติตะวันตกที่แพร่หลายอย่างมากตั้งแต่ในสมัยรัชกาลที่ 5 งานเขียนที่สามารถจัดเป็นวรรณกรรมปัจจุบันนั้นประกอบด้วยงานเขียนแนวสารคดี นวนิยาย เรื่องสั้น บทร้อยกรอง บทละครและบทวิจารณ์ เป็นต้น และเพื่อให้ผู้ศึกษาได้ทราบถึงความแตกต่างระหว่างวรรณกรรมแบบเดิมกับวรรณกรรมปัจจุบัน ผู้เรียบเรียงจึงใช้ตารางเปรียบเทียบวรรณกรรมทั้ง 2 ชนิดเพื่อให้เห็นภาพที่ชัดเจน **ดังนี้**

ตารางที่ 1 เปรียบเทียบวรรณกรรมแบบเดิมและวรรณกรรม **ปัจจุบัน**

วรรณกรรมแบบเดิม	วรรณกรรมปัจจุบัน
1. เน้นด้านสุนทรียะ มุ่งประดิษฐ์เรียบเรียงถ้อยคำให้สละสลวย วิจิตรพิสดาร เพื่อให้เกิดรสคำและสะท้อนอารมณ์เป็นสำคัญ	1. ไม่เคร่งครัดธรรมเนียมมากนัก ผู้แต่งมักจะคำนึงถึงความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ มีการสร้างรูปแบบการเขียนที่แปลกใหม่ น่าติดตาม

ข้อคิดเห็น[CE12]: สรุปเป็นแนวคิดของผู้เขียนอีกครั้ง จากนั้นจึงแสดงปัญญาของตนให้ผู้อ่านรู้ด้วยการคิดค้นรูปแบบการนำเสนอใหม่ ๆ จากปัญญาของตนออกมา อาจจะอยู่ในรูปแบบของตารางกราฟหรือผังมโนทัศน์ก็ได้

ข้อคิดเห็น[CE13]: ตารางให้ออกแบบง่าย ๆ ไม่ต้องซับซ้อน

กลวิธีการเขียน

วิวัฒนาการของวรรณกรรมปัจจุบัน

นับตั้งแต่อดีตจวบจนปัจจุบัน เป็นระยะเวลากว่า 100 ปีที่วรรณกรรมปัจจุบันได้มีวิวัฒนาการมาอย่างต่อเนื่อง ในระหว่างนั้นเองก็ย่อมมีเหตุการณ์สำคัญ ๆ ที่แสดงให้เห็นถึงวิวัฒนาการของวรรณกรรมปัจจุบัน ทั้งในด้านรูปแบบและเนื้อหา ในกรณีนี้ เสถียร จันทิมาธร (2524 : 111) ได้แสดงความคิดเห็นถึงวิวัฒนาการของวรรณกรรมปัจจุบันเอาไว้สรุปได้ว่า “เป็นรูปแบบวิธีการประพันธ์อย่างใหม่ที่รับมาจากต่างประเทศ และสืบทอดมรดกวัฒนธรรมของไทยโบราณอย่างวิพากษ์และปรากฏตัวขึ้นอย่างมีลักษณะประชาชาติไทย เช่นเดียวกับกวีในสมัยโบราณที่สามารถอุปรับกาพย์และฉันทอักษรมาเป็นแบบฉบับเฉพาะตัวของเรามาแล้ว” และในช่วงนี้เองที่บรรดานักเขียนต่างทยอยผลิตผลงานที่ส่งผลสะท้อนต่อวงวรรณกรรมไทย ให้เห็นถึงความตื่นตัวแบบใหม่ในวงวรรณกรรมทั้งในด้านรูปแบบและเนื้อหา ความคิดแบบเสรีนิยมได้แพร่กระจายจากตะวันตก แล้วเข้ามามีบทบาทอย่างกว้างขวาง ทำให้เนื้อหาของวรรณกรรมในช่วงนี้เปลี่ยนไปจากเดิม คือแทนที่จะเป็นการเลียนของผู้อื่น ก็ได้พัฒนาขึ้นมาเป็นการเขียนตามแบบฉบับที่มีลักษณะเป็นของตัวเอง ถือได้ว่าเป็นจุดเริ่มต้นของวรรณกรรมรูปแบบใหม่ของไทย

สุริวงค์ พงศ์ไพบูลย์ (2525 : 9) ได้กล่าวไว้ว่า “เอกลักษณ์ของสังคมเกิดขึ้นจากสภาพของสังคมสภาพภูมิศาสตร์ จากค่านิยมพื้นฐานและโลกทรรศน์ของสังคม แล้วส่งผลกับการสร้างคุณลักษณะของ

ข้อคิดเห็น[CE14]: เกเรินก่อนเข้าเรื่อง

ข้อคิดเห็น[CE15]: ให้ใส่เป็นข้อสรุปที่เราสังเคราะห์ออกมาแล้ว

ข้อคิดเห็น[CE16]: ตรงนี้เป็นคำพูดของเขา

ข้อคิดเห็น[CE17]: ตรงนี้เป็นการแสดงความรู้ของผู้เขียนที่สืบเนื่องมาจากความเห็นของคนที่เราอ้างอิงไว้ก่อนหน้า เพื่อให้เห็นว่าเราสามารถเชื่อมโยงแนวคิดของเรา และของคนที่เราอ้างอิงให้เข้ากันได้อย่าง

พื้นที่มาร์กอัพ

การแสดงภูมิรู้ของผู้เรียบเรียง

ประชากรของสังคมนั้น ๆ ในเมื่อผู้สร้างวรรณคดีเป็นผลผลิตของสังคม วรรณคดีจึงมักได้รับอิทธิพลของสิ่งเหล่านี้ส่วนหนึ่งด้วย”

อาจกล่าวได้ว่าวรรณกรรมปัจจุบันได้พัฒนาและคลี่คลายเปลี่ยนแปลงไปตามลำดับ ตามเหตุปัจจัยทั้งภายในและภายนอกสังคม แม้ว่ารายละเอียดต่าง ๆ ที่เป็นปัจจัยแห่งการเปลี่ยนแปลงของวรรณกรรมจะมีมากมาย แต่จุดที่เป็นหัวใจของวรรณกรรมนั้นปรากฏชัดเจนเมื่อมีการพิมพ์(เกิดขึ้น) **ดั่งที่กระแสร** มาลาภรณ์ (2530 : 9) กล่าวว่า “ ในสมัยรัชกาลที่ 4 (2398-2411) เมืองไทยเริ่มเข้าสู่สมัยการตื่นตัวในด้านการศึกษาและในด้านการหนังสือพิมพ์ เกิดกรมอักษรพิมพ์การ มีโรงพิมพ์สำหรับใช้พิมพ์ราชกิจจานุเบกษา ใน พ.ศ. **2401**” ดังนั้นจึงอาจกล่าวได้ว่า ในสมัยรัชกาลที่ 4 นั้น กิจการการพิมพ์และรูปแบบการเขียนร้อยแก้วแบบตะวันตกได้แพร่สะพัดเข้ามา มีการ “แปล” และ “แปลง” วรรณกรรมไปพร้อม ๆ กับการสร้างสรรค์งานวรรณกรรมในรูปแบบนวนิยายและเรื่องสั้น อันเป็นการเริ่มต้นรูปแบบของวรรณกรรมสมัยใหม่ที่มีลักษณะเป็นตัวของตัวเองมากยิ่งขึ้นในเวลา**ต่อมา**

สายทิพย์ นุกุลกิจ (2543 : 6) กล่าวสรุปวิวัฒนาการของวรรณกรรมไทยปัจจุบันว่าน่าจะถือกำเนิดขึ้นในรัชสมัยของพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว เพราะลักษณะของวรรณกรรมไทยในช่วงนี้ได้เปลี่ยนแปลงไปจากวรรณคดีไทยเดิมอย่างเห็นได้ชัดเจนทั้งในด้านรูปแบบ แนวคิด เนื้อหาและกลวิธีการ

ข้อคิดเห็น[CE18]: แสดงภูมิรู้ของผู้เขียนออกมาก่อนที่จะเชื่อมโยงไปยังความคิดเห็นของนักวิชาการที่จะอ้างอิง

ข้อคิดเห็น[CE19]: “ดั่งที่” เป็นคำเชื่อม

ข้อคิดเห็น[CE20]: ข้อความที่อ้างอิงจบแค่นี้

ข้อคิดเห็น[CE21]: เชื่อมโยงความคิดเห็นของผู้เขียนอีกครั้งเพื่อแสดงให้เห็นว่าเรามีความรู้จริง

การเสด็จภูมิจำของผู้เรียบเรียง

ตารางที่ 2 แสดงรายละเอียดของหนังสือและวารสารยุคเริ่มแรก พ.ศ. 2443-2471

ข้อคิดเห็น[CE22]: ตารางคิดขึ้นมาเอง แทนที่จะเขียนบรรยายก็ดยาว ก็สรุปเป็น ตารางออกมาตามความเข้าใจของผู้เขียน

ชื่อหนังสือ	ประเภท	ปีที่ก่อตั้ง	เจ้าของ
1. สยามประเภท	รายเดือน	2440	ก.ศ.ร. กุหลาบ
2. ตุลาคมพจนกิจ	รายปักษ์	2445-49	ค.ว.ส. วัฒนาโก (เทียนวรรณ)
3. ศิริพจนภาค	รายเดือน	2451	ค.ว.ส. วัฒนาโก (เทียนวรรณ)
4. ลัทธิวิทยา	รายเดือน	2443-2445	พระราชวรวงษ์เชอ กรมหมื่นพิทยาลง- กรณ์, เจ้าพระยาธรรมศักดิ์มนตรีและ พระสุรินทราชา
5. ถลลวิทยา	รายเดือน	2443-2448	หลวงวิลาศปริวัตร (เหลียม วินทุพ-ราหมณกุล)
6. ทวีปัญญา	รายเดือน	2477-2450	พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว
7. ผดุงวิทยา	รายปักษ์	2455-2458 ฉบับแรกเดือน	นายเชียวสวดเส็ง ศรีบุญเรือง โรงพิมพ์ จีนโนสยามวารศัพท์

สรุปเนื้อหาทุกหัวข้อ

จากคำกล่าวของนักวิชาการที่ยกตัวอย่างมาข้างต้นทำให้สามารถสรุปได้ว่า วิวัฒนาการของวรรณกรรมป๊อปปูล่าเร้นั้นเริ่มตั้งแต่การที่เราได้รับอิทธิพลจากชาติตะวันตกทั้งในด้านของรูปแบบการเขียนเนื้อหาในการนำเสนอและแนวคิดในการแสดงออกของนักเขียน วรรณกรรมป๊อปปูล่าเร้นั้นเริ่มคลี่คลายตั้งแต่มีการจัดตั้งโรงพิมพ์หนังสือตั้งแต่สมัยรัชกาลที่ 4 ลักษณะเนื้อหาของวรรณกรรมป๊อปปูล่าเร้นั้นขึ้นอยู่กับสภาพของสังคมไทยในด้านต่าง ๆ เช่นด้านการเมือง การปกครอง ด้านเศรษฐกิจและด้านสังคม อันเป็นส่วนสำคัญที่จะกำหนดเนื้อหาสาระของวรรณกรรม ทั้งหมดทั้งมวลล้วนมีส่วนเกี่ยวข้องในการส่งเสริมและกระตุ้นให้นักเขียนผลิตผลงานทางวรรณกรรมให้ออกมาทำหน้าที่สะท้อนสภาวะการณ์ที่เห็นและเป็นไปที่เกิดขึ้นในยุคสมัยนั้น ๆ ได้เป็นอย่างดี

ข้อคิดเห็น[CE24]: สรุปประจำเนื้อหา

ข้อคิดเห็น[U25]: สรุปเนื้อหา

การอ้างอิงข้อความของผู้อื่นเพื่อเป็นตัวอย่าง

ศิลปะเพื่อชีวิต หมายถึง ศิลปะที่ส่งผลกระทบต่ออันมีคุณประโยชน์ไปยังชีวิตทางสังคมของมวลประชาชน คือศิลปะที่เปิดโปงให้มวลประชาชนมองเห็นต้นตอของความเลวร้ายของชีวิตในสังคม คือศิลปะที่ชี้แนะให้ประชาชนมองเห็นทางออกของชีวิตที่ถูกต้อง และพร้อมกันนั้นก็ช่วยยั่วยุให้มวลประชาชนต่อสู้และเคลื่อนไหวไปสู่จุดหมายปลายทางของชีวิตอันดีกว่าอันนั้น ศิลปะเพื่อชีวิตคือศิลปะที่ถือกำเนิดขึ้นมาเพื่อมีบทบาทอันเป็นประโยชน์ต่อชีวิตของประชาชนส่วนรวม

(ราชบัณฑิตยสถาน, 2552, หน้า 448)

ข้อคิดเห็น[CE30]: ข้อความที่ยกมา ต้องอ้างอิงทั้งหมด |

สิบสี่ศุลา

ครบรอบปี-สิบสี่ศุลา	ประชาชนถ้วนหน้า-ก็รำไห้
ควงวิญญูณวีรชนอยู่หนใด	วันนี้ร้อยมาลัย-มาบูชา
มโหรีจะโหมโรงเป็นระลอก	มหกรรมในนอก-จะแน่นหนา
และผู้คนทุกชนชาติจะยาดรา	โปรยมาลา-จุดรูปปลั่ง-ทุ่งพระเมรุ
ครบรอบปี-สิบสี่ศุลา	ราชดำเนินเลือดทาปรากฏเด่น
วีรกรรมอาชีวะที่กะเกณฑ์	ก็หนุนเนื่องเนื่องเห็นเป็นประจำ
รอยเลือดแลกเลือดเดือดพล่าน	อาจหาญ โหมรุก-บุกกระหน่ำ
สามัคคีมิตรสหาย-ออกร่ายรำ	มุ่งนำประชาธิปไตยหมายทุน
ไม่มีอำนาจใดในโลกหล้า	ผู้ปกครองต่างมาแล้วสาบสูญ
ไม่มีใครล้ำเลิศน่าเทิดทูน	ประชาชนสมบูรณันรินครไป
เมื่อยื่นหทัยต่อผู้ผู้กดขี่	ประชาชนยอมมีชีวิตใหม่
เมื่อท้องฟ้าสีทองผ่องอำไพ	ประชาชนยอมเป็นใหญ่ในแผ่นดิน

(วิสา ศักดิ์ทัฬห, 2517, หน้า 19-20)

ข้อคิดเห็น[CE31]: อ้างอิงทั้งหมด

อ้างอิงจากเล่มฉบับจริง

สตรีมีสองมือ
เกลียวเอ็นจักเป็นงาน
สตรีมีสองตีน
ยืนหยัดอยู่ร่วมกัน
สตรีมีดวงตา
มองโลกอย่างกว้างไกล
สตรีมีดวงใจ
สร้างสมพลั่งมวล
สตรีมีชีวิต
คุณค่าเสรีชน
ดอกไม้มีหนามแหลม
บานไว้เพื่อสะสม

มันยึดถือในแก่นสาร
มิใช่ร่านหลงแพรพรรณ
ไว้ป้ายปันความใฝ่ฝัน
มิหมายมั่นกินแรงใคร
เพื่อเสาะหาชีวิตใหม่
มิใช่คอยขม้อยชวน
เป็นดวงไฟไม่ผันผวน
ด้วยเชอล้วนก็คือคน
ล้างรอยผิดด้วยเหตุผล
มิใช่ปรณกามารมณ์
มิใช่แค้นคอยคนชม
ความอุดมแห่งผืนดิน !

(จิระนันท์ พิตรปรีชา, 2543, หน้า 58-59)

ข้อคิดค้น[CE32]: ต้องค้นหาว่ามาจาก
เล่มไหน ปีไหน หน้าใด

สรุปท้ายบท

บทสรุป

วรรณกรรมคืองานเขียนทุกประเภทที่มนุษย์สร้างสรรค์ขึ้นมา มีทั้งวรรณกรรมที่เป็นร้อยแก้ว ได้แก่ นวนิยาย เรื่องสั้น บทความ บทสารคดี ประกาศ จดหมาย ครอบคลุมไปถึงงานเขียนประเภท พงศาวดาร จดหมายเหตุทางประวัติศาสตร์ตลอดจนตัวบทกฎหมายต่าง ๆ และวรรณกรรมที่เป็นร้อยกรอง เช่น บทกวีนิพนธ์ชนิดต่าง ๆ เป็นต้น

วรรณกรรมปัจจุบันเริ่มมีวิวัฒนาการมาตั้งแต่สมัยราชกาลที่ 5 เพราะเป็นช่วงที่มีกลุ่มนักเรียนนอก ได้เดินทางกลับเข้ามาในประเทศไทย พร้อม ๆ กับการนำเอาวิทยาการ ความรู้และเทคนิคในการสร้างงาน วรรณกรรมแบบตะวันตกเข้ามาแพร่หลายในสังคมไทย ซึ่งวิวัฒนาการของวรรณกรรมไทยตั้งแต่อดีตจนถึง ปัจจุบันนั้นมีตัวแปรอันเป็นส่วนสำคัญที่จะกำหนดเนื้อหาสาระของวรรณกรรมคือ สภาพของสังคมไทยใน ด้านต่าง ๆ เช่นด้านการเมือง การปกครอง ด้านเศรษฐกิจและด้านสังคม

วรรณกรรมปัจจุบันมีหลายประเภท ทั้งนี้ย่อมขึ้นอยู่กับรูปแบบและเนื้อหาของวรรณกรรมเป็นหลัก เช่น ถ้าเป็นเนื้อเรื่องที่เกี่ยวข้องกับเรื่องราวที่เน้นหนักไปในด้านชีวิตส่วนตัวของบุคคลหรือกลุ่มคนคนบางกลุ่ม ที่มีพฤติกรรมวนเวียนอยู่กับเรื่องเดิม ๆ ที่เกิดขึ้นในครอบครัว ก็จะเรียกว่าเป็นวรรณกรรมน้ำเน่า ส่วนเรื่อง ที่มีเนื้อหาที่สะท้อนสภาพชีวิตจริงของมนุษย์ที่เกิดขึ้นไม่ว่าจะในระดับบุคคลหรือสังคม รวมไปถึงการต่อสู้

ข้อคิดเห็น[CE44]: สรุปท้ายบท เป็นการสรุปเนื้อหาของทุกประเด็นอย่างคร่าว ๆ อีกครั้ง เหมือนกับการทบทวนเรื่องราวทั้งหมด ก่อนที่จะข้ามไปสู่บทต่อไป

ข้อคิดเห็น[CE45]: สรุปความหมายและขอบข่ายของวรรณกรรม

ข้อคิดเห็น[CE46]: สรุปวิวัฒนาการของวรรณกรรม

สรุปท้ายบท-คำถามท้ายบท

เป็นสิ่งละเอียดอ่อน มีความสลับซับซ้อนและมี “นัยสำคัญ” ให้ผู้ศึกษาต้องใช้สติปัญญาขบคิดและตีความอยู่เสมอ

นอกจากนั้นแล้ว วรรณกรรมยังทำหน้าที่บันทึกและสภาพสังคม วิถีชีวิต ขนบธรรมเนียม ประเพณี แนวความคิด ค่านิยม รวมไปถึงสภาพความเป็นไปด้านต่าง ๆ ของสังคม แล้วบอกเล่าหรือถ่ายทอดให้กับคนรุ่นต่อ ๆ ไปได้รับทราบและเรียนรู้ ดังนั้นวรรณกรรมจึงเปรียบเสมือน “สะพานอักษร” ที่ช่วยยึดโยงเรื่องราวในอดีตกับปัจจุบันเข้าด้วยกัน เพื่อที่คนรุ่นใหม่จะสามารถใช้เป็นเครื่องมือย้อนกลับไปศึกษาและเรียนรู้ความเป็นไปในอดีตของตนเองได้ตลอดเวลา

คำถามท้ายบท

1. จงอธิบายความหมาย ความสำคัญของ “วรรณกรรม” มาให้พอเข้าใจ
2. จงสรุปยุคสมัยของวรรณกรรมไทยมาโดยละเอียด
3. จงสรุปลักษณะเนื้อหาของวรรณกรรมมาโดยละเอียด
4. ท่านคิดว่าปัจจุบันเรามีวรรณกรรมประเภทไหนบ้างหรือไม่ จงอธิบายและยกตัวอย่างประกอบมาให้พอเข้าใจ

ข้อคิดเห็น[CE47]: สรุปประเภทและเนื้อหาของวรรณกรรม

ข้อคิดเห็น[CE48]: แสดงความเห็นของผู้เขียนปิดท้าย

ข้อคิดเห็น[CE49]: เป็นการตั้งประเด็นปัญหาให้ผู้เรียนได้ฝึกตอบเพื่อทบทวนควรมีทั้งความรู้ ความจำ ความเข้าใจ ตลอดจนการแสดงความคิดเห็นและการคิดวิเคราะห์ด้วย

เทคนิคการเก็กรายชื่อผู้อ่าน

- ดูว่าจะเขียนเกี่ยวกับอะไร
  - วรรณคดี/วรรณกรรม
  - ภาษา/ภาษาศาสตร์
  - คติชนวิทยา
  - ฯลฯ
- ตรวจสอบรายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิประจำสาขาที่เกี่ยวข้องกับผลงานที่เราเขียน

<http://www.nap.mua.go.th/FacultyRecord/committeefile.aspx>

ทำเนียบผู้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการแห่งชาติ

บัญชีรายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิ เพื่อแต่งตั้งเป็นคณะกรรมการพิจารณาตำแหน่งทางวิชาการ (กันยายน 2553)

** หมายเหตุ ข้อมูลบัญชีรายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิฯ นี้ นำมาจากเว็บไซต์ของสำนักส่งเสริมและพัฒนาสมรรถนะบุคลากร (สพบ.) เพื่อให้สถาบันอุดมศึกษาใช้ในการชั่วคราว เนื่องจากเว็บไซต์ของ สพบ. อยู่ระหว่างการพัฒนา ******

คลิกเพื่อดูดาวโหลด

- ..... คำนำ.pdf
- ..... 01ศึกษาศาสตร์.pdf
- ..... 02มนุษยศาสตร์.pdf
- ..... 03จิตรศิลป์.pdf
- ..... 04นิติศาสตร์.pdf
- ..... 05สังคมศาสตร์.pdf
- ..... 06วิทยาศาสตร์ธรรมชาติ.pdf
- ..... 071ทันตแพทยศาสตร์.pdf
- 072พยาบาล.pdf
- ..... 073เกษตรศาสตร์.pdf
- ..... 07แพทยศาสตร์.pdf
- ..... 081สถาปัตยกรรมศาสตร์.pdf
- ..... 08วิศวกรรมศาสตร์.pdf
- ..... 09เกษตรศาสตร์.pdf
- ..... 10อื่นๆ.pdf

สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา Office of the Higher Education Commission

328 ถ.ศรีอยุธยา แขวงทุ่งพญาไท เขตราชเทวี กรุงเทพฯ 10400

328 Si Ayutthaya Road, Bangkok 10400

Email : nap_mua@hotmail.com

เบอร์โทรศัพท์ : [02 610 5222](tel:02-610-5222) หรือ 02 610 5318-20

เบอร์โทรสาร : 02 354 5540-41

30	นางศิริพร วัฒนกลาง	ศ.	อ.บ.(ภาษาไทย) อ.ม.(ภาษาไทย) Ph.D.(Anthropology)	ภาษาไทย	คติชนวิทยาและ มานุษยวิทยา คติชนไทย, ไท	จพ.		ภาควิชาภาษาไทย คณะอักษรศาสตร์ โทร. 0 2218 4687
31	นางกุสุมา รัชมณี	ศ.11	อ.บ.(ภาษาไทย) อ.ม.(ภาษาไทย) Ph.D.(Sanskrit and Indian Studies)	ภาษาไทย	ภาษาและวรรณคดีไทย ,สันสกฤต	มศก.	เกษียณ	คณะโบราณคดี ภาควิชาภาษา ตะวันออก โทร.0 2623 6115 ต่อ 1164
32	นางวิภา กงกะนันท์	ศ.	กศ.บ.(ภาษาอังกฤษ) M.A.(วรรณคดีอังกฤษ- อเมริกัน) Ph.D.(วรรณคดีไทย)	ภาษาไทย	วรรณคดีไทย	มศก.	เกษียณ	1145 ซ.ไชยประชา ถ.กรุงเทพฯ-นนทบุรี 39 บางซื่อ กทม. 10800 โทร 02-5867608

53	นายอุดม รุ่งเรืองศรี	ศ.11	ศศ.บ.(ภาษาไทย) ค.บ.(การศึกษา) ค.ม.(ภาษาไทย) Ph.D.(Linguistics)	ภาษาและวรรณคดีไทย	ภาษาและวรรณกรรม ล้านนา ภาษาไทยถิ่น	มช.	เกษียณ	คณะมนุษยศาสตร์ ภาควิชาภาษาไทย โทร.0 5394 3265
54	น.ส.รีนฤทัย สัจจพันธุ์	ศ.	อ.บ.(อังกฤษ,ไทย, ฝรั่งเศส) อ.ม.(ภาษาไทย) อ.ด.(ภาษาไทย)	ภาษาและวรรณคดีไทย	ภาษาและวรรณคดีไทย	มร.		ภาควิชาภาษาไทยและ ภาษาตะวันออก คณะมนุษยศาสตร์ โทร. 0 2310 8263

02 สาขาวิชามนุษยศาสตร์ ศาสนาและเทววิทยา

ลำดับ	ชื่อ - สกุล	ตำแหน่ง	คุณวุฒิ	สาขาวิชา	เชี่ยวชาญ	ม/ส	สถานภาพ	สถานที่ติดต่อ
55	นางทัศนีย์ นาควัชระ	ศ.	อ.บ. Diplom e d'Etudes superieures (Lettres Modernes)	ภาษาและวรรณคดี ฝรั่งเศส	ภาษาและวรรณคดีฝรั่งเศส	จพ.	เกษียณ	35 ซ.สันติสุข แยก 1 สุขุมวิท 38 กรุงเทพฯ 10110 โทร. 0 2391 5255
56	นางสาวสดชื่น ชัย ประสารณ์	ศ.	อ.บ. อ.ม.(ภาษาตะวันตก) Doctorat du 3e Cycle	ภาษาและวรรณคดี ฝรั่งเศส	วรรณคดีฝรั่งเศส และ ความสัมพันธ์ระหว่าง วรรณคดีกับศิลปะ	มศก.	เกษียณ	คณะโบราณคดี โทร.0 2225 1847

ลำดับ	ชื่อ - สกุล	ตำแหน่ง	คุณวุฒิ	สาขาวิชา	เชี่ยวชาญ	ม/ส	สถานภาพ	สถานที่ติดต่อ
47	นางสุไร พงษ์ทองเจริญ	ศ.	อ.บ. ค.บ. M.A.	ภาษาศาสตร์	การสอนภาษาอังกฤษ, ภาษาศาสตร์ประยุกต์	มศว.	เกษียณ	4 ซ.พัฒนาแวนค์ 3 ถ.สุขุมวิท71 คลองตัน วัฒนา กรุงเทพฯ 10110 โทร. 0 2392 7933, 0 2711 3267
48	น.ส.สุวิไล เปรมศรีรัตน์	ศ.	อ.บ.(ภาษาอังกฤษ, ประวัติศาสตร์) อ.ม.(ภาษาอังกฤษ) Ph.D.(Linguistics)	ภาษาศาสตร์	ภาษาศาสตร์เอเชียอาคเนย์ , ภาษาศาสตร์ประยุกต์, ภาษาชนกลุ่มน้อยใน ประเทศไทย; ภาษาโซ, ภาษาซอง, ภาษาขมุ	มม.	เกษียณ	สถาบันวิจัยภาษาและ วัฒนธรรมเพื่อพัฒนา ชนบท โทร. 0 2800 2329

เหตุผลที่ทำให้การพิจารณาผลงานวิชาการล่าช้า

1. ด้านผู้ขอผลงาน

- 1.1 ทำผลงานช้า ไม่มีวินัย ขาดแรงจูงใจ
- 1.2 ทำงานมากจนไม่มีเวลาทำผลงาน
- 1.3 เป็นผู้บริหารตั้งแต่อายุน้อย
- 1.4 มีที่ปรึกษามากเกินไป
- 1.5 ไม่ทราบความถนัดของตนเอง
- 1.6 ไม่มีแหล่งเอกสารอ้างอิง
- 1.7 แก้ไขผลงานล่าช้า ไม่แก้ไขตามที่ผู้อ่านเสนอแนะ

ฯลฯ

เหตุผลที่ทำให้การพิจารณาผลงานวิชาการล่าช้า

2. ด้านระบบ

2.1 การตรวจสอบเอกสารล่าช้า / ผิดพลาด

2.2 การเผยแพร่ผลงานไม่เป็นไปตามระเบียบ

2.3 การทาบตามผู้อ่านล่าช้า/หาผู้อ่านไม่ได้

2.4 ผู้อ่านไม่มีเวลาอ่าน/มีปัญหาสุขภาพ/ตาย/ติดต่оไม่ได้/นัดประชุมผู้อ่านไม่ได้

2.5 ผู้อ่านมีความเห็นไม่ตรงกัน ตอนแรกให้ผ่าน ตอนหลังให้ตก

ฯลฯ

ข้อบกพร่องที่พบบ่อยๆ ในการพิจารณาผลงาน

- กรอกแบบคำขอ กพอ. 03 ไม่ถูกต้อง เช่น กำหนดให้เรียงปริญญาจากสูงไปหาต่ำ แต่ผู้ขอพิมพ์จากต่ำไปหาสูง
- ผลงานย้อนหลัง 3 ปี ไม่มีรายวิชาที่เขียนเอกสารประกอบการสอนหรือตำรา
- ส่งผลงานไม่ครบ และไม่ถูกหมวดหมู่ เช่น ส่งผลงานวิจัยเป็นบทความทางวิชาการ ส่งหนังสือเป็นผลงานในลักษณะอื่นๆ
- ชื่อตำรา หรือหนังสือไม่ตรงกับเนื้อเรื่อง บางคนตกตั้งแต่ชื่อเรื่อง
- ชื่อไม่เหมาะสม เช่น การแปรรูปอุตสาหกรรมเกษตร ที่ถูกต้องน่าจะเป็น การแปรรูปผลิตผลทางการเกษตร

ข้อบกพร่องที่พบบ่อยๆ ในการพิจารณาผลงาน (ต่อ)

- เนื้อหาไม่ครบถ้วน
- ชื่อหัวข้อในสารบัญชากับในเนื้อหาไม่ตรงกัน
- เลขหน้าในสารบัญชากับในเนื้อหาไม่ตรงกัน
- การเขียนเอกสารอ้างอิงในเนื้อหาไม่สม่ำเสมอและไม่อยู่ในรูปแบบเดียวกัน
- เอกสารอ้างอิงไม่ครบถ้วน หรือมีมากเกินไปที่อ้างอิงไว้
- เนื้อหาบางบทมีมากเกินไป บางบทมีน้อยเกินไป

ข้อบกพร่องที่พบบ่อยๆ ในการพิจารณาผลงาน (ต่อ)

- คัดลอกมาจากเอกสารของผู้อื่นโดยไม่อ้างอิง ไม่ปรับปรุงหรือดัดแปลงสำนวนให้เหมาะสม
- ไม่มีการอ้างอิงรูปภาพหรือตารางที่ไปคัดลอกมาจากตำราเล่มอื่น
- ไม่มีการกล่าวอ้างถึงตารางและรูปภาพในเนื้อหา
- การเรียงเลขตารางที่ และรูปภาพที่ ไม่ถูกต้อง และไม่ตรงตามในเนื้อหา
- ตำราต้องมีดัชนีคำ

ขอให้ทุกท่าน โชคดี

สวัสดิ์ครับ